

Het was niet zo dat wij de weg kwijt waren,
eerder was de weg ons kwijt, we hadden hem al
lang verlaten. Keken nog om hoe hij licht
en zeker met een bedoeling tussen de bomen
omhoogging maar al gauw werd hij vaag en hoewel wij
telkens in ons hoofd hem neerlegden daar
gaat hij, zo komen wij terug

werd dat vanzelf steeds minder.

Eva Gerlach